

Í Ólafsvallakirkjugarði:

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði, –
líf manlegt endar skjótt.

Hans Thomissøn – Hallgrímur Pétursson

Moldun

Ég lífi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristí krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Hans Thomissøn – Hallgrímur Pétursson

Bæn

Í friði látinn hvíli hér,
nú heim frá leiði göngum vér.
Ó, búum einnig oss af stað,
því óðum líður stundin að.

Svo veri dauðinn velkominn,
vér vitum, Jesús, dauði þinn
frá dauðans valdi leysti lýð,
þér lof og dýrð sé fyrir og síð.

C. E. F. Weyse – Valdimar Briem

Prestur: Sr. Óskar Hafsteinn Óskarsson
Organisti: Jón Bjarnason
Söngur: Kirkjukór Ólafsvalla- og Stóra-Núpssókna
Umsjón: Fylgd

*Aðstandendur þakka innilega fyrir samúð og hlýhug og bjóða kirkjugestum
að þiggja veitingar í félagsheimilinu Brautarholti að athöfn lokinni.*

Athöfninni verður streymt á www.streyma.is

Vilmundur Jónsson

Fæddur 10. desember 1930

Dáinn 29. apríl 2026

Útför frá Skálholtsdómkirkju laugardaginn 16. maí 2026

Forspil

Nú sefur jörðin sumargræn / Þorvaldur Blöndal – Davíð Stefánsson

Bæn

Hærra, minn Guð, til þín, hærra til þín, enda þótt öll sé kross upphefðin mín. Hljóma skal harpan mín: :,: Hærra, minn Guð, til þín, :,: hærra til þín.	Sofanda sýndu þá sólstigans braut upp í þitt eilífa alföðurskaut. Hljómi svo harpan mín: :,: Hærra, minn Guð, til þín, :,: hærra til þín.	Lyfti mér langt í hæð lukkunnar hjól, hátt yfir stund og stað, stjörnur og sól, hljómi samt harpan mín: :,: Hærra, minn Guð, til þín, :,: hærra til þín.
---	---	--

L. Mason – Adams / Matthías Jochumsson

Ritningarorð

Lýs, milda ljós, í gegnum þennan geim, mig glepur sýn, því nú er nótt, og harla langt er heim. Ó, hjálpin mín, styð þú minn fót; þótt fetin nái skammt, ég feginn verð, ef áfram miðar samt.	Ég spurði fyrr: Hvað hjálpar heilög trú og hennar ljós? Mér sýndist bjart, en birtan þvarr, og nú er burt mitt hrós. Ég elti skugga, fann þó sjaldan frið, uns fátíð öndin sættist Guð sinn við.
---	---

Þú ljós, sem ávallt lýsa vildir mér,
þú logar enn,
í gegnum báru, brim og voðasker.
Nú birtir senn.
Og ég finn aftur andans fögru dyr
og engla þá, sem barn ég þekkti fyrr.

C. H. Purday – Newman / Matthías Jochumsson

Ritningarorð

Heyr, himna smiður, hvers skáldið biður, komi mjúk til mín miskunnin þín. Því heit eg á þig, þú hefur skaptan mig, ég er þrællinn þinn, þú ert Drottinn minn.	Guð, heit eg á þig, að græðir mig, minnst, mildingur, mín, mest þurfum þín. Ryð þú, röðla gramur, ríklyndur og framur, hölds hverri sorg úr hjartaborg.	Gæt, mildingur, mín, mest þurfum þín helst hverja stund á hölda grund. Set, meyjur mögur, máls efni fögur, öll er hjálp af þér, í hjarta mér.
--	--	--

Þorkell Sigurbjörnsson – Kolbeinn Tumason

Guðspjall

Smávinir fagrir, foldarskart,
fífill í haga, rauð og blá
brekkusóley, við mættum margt
muna hvort öðru að segja frá.

Faðir og vinur alls, sem er,
annastu þennan græna reit.
Blessaðu, faðir, blómin hér,
blessaðu þau í hverri sveit.

Vesalings sóley, sérðu mig?
Sofðu nú vært og byrgðu þig.
– Hægur er dúr á daggarnótt, –
dreymi þig ljósið, sofðu rótt.

Jón Nordal – Jónas Hallgrímsson

Minningarorð

Guð, allur heimur, eins í lágu' og háu, er opin bók, um þig er fræðir mig, já, hvert eitt blað á blómi jarðar smáu er blað, sem margt er skrifað á um þig.	Þá morgunsólin upp í austri stígur, á æðra himinljós hún bendir mér, og þá er sólin hægt í vestri hnígur, á hvíld og frið hún bendir mér hjá þér.
---	--

Þá allt til lífsins vorið fagra vekur,
það von til þín í brjósti glæðir mér,
og þegar aftur hausta' og húma tekur,
það hvetur mig að leita skjóls hjá þér.

Vilmundur Jónsson – Valdimar Briem

Loðarorð

Nú ríkir kyrrð í djúpum dal, þótt duni foss í gljúfrasal, í hreiðrum fuglar hvíla rótt, Þeir hafa boðið góða nótt.	Nú saman leggja blómin blöð, er breiddu fadn mót sólu glöð, í brekkum fjalla hvíla hljótt, þau hafa boðið góða nótt.	Nú hverfur sól við segulskaut og signir geisli hæð og laut, er aftanskinið hverfur hljótt, það hefur boðið góða nótt.
---	---	--

Árni Thorsteinsson – Magnús Gíslason

Bæn – Faðir vor

Almennur söngur:

Ó, blessuð vertu sumarsól, er sveipar gulli dal og hól og gyllir fjöllin himinhá og heiðarvötnin blá. Nú fossar, lækir, unnir, ár sér una við þitt gyllta hár. Nú fellur heitur haddur þinn um hvíta jökulkinn.	Þú klæðir allt í gull og glans, þú glæðir allar vonir manns, og hvar sem tárin kvika' á kinn þau kyssir geislinn þinn. Þú fyllir dalinn fuglasöng, nú finnast ekki dægrið löng, og heim í sveitir sendirðu' æ úr suðri hlýjan blæ.	Þú fróvgar, gleður, fæðir allt um fjöll og dali' og klæðir allt, og gangirðu' undir gerist kalt, þá grætur þig líka allt. Ó, blessuð vertu sumarsól, er sveipar gulli dal og hól og gyllir fjöllin himinhá og heiðarvötnin blá.
--	---	--

Ingi T. Lárusson – Páll Ólafsson

Blessun

Eftirspil